

מסיבה ביער

כתב אקרום עהסמפור

איור – אפרה נובאהר

העורב הקטן הגיע ליער שבו
תמיד רצה לחיות.
היה זה יער גדול ובו חיו יצורים
רבים שלא לעגו לו. לא קראו לו
"עורב שחור" או "עורב מכוער".
לא קראו לו "עורב רוטן" ולא
האמינו שהוא מרכל. הם כבדו
אותו.

**ביום שהעורב הקטן הגיע כל
החיות ביער בירכו אותו, דיברו
אליו בידידות והאמינו שיביא להם
מזל טוב.**

**העורב הקטן החליט לבנות לו קן
ובנה אותו מענפים רכים ומעלים
צבעונים. החיות הביטו בהערצה
על הקן שלו.**

**העורב הקטן החליט להזמין את
החברים החדשים לקן. הוא המתין
עד ליום ההולדת שלו.
ביום ההולדת הוא התעורר מוקדם
בבוקר. ראשית הלך אל הארנבות
והזמין אותן למסיבת יום הולדת.**

הארנבות שמחו ואמרו "נהדר! רעיון יפה! יום
הולדת לעורב הקטן."
הם הניעו את אוזניהן הארוכות וקפצו משמחה.
העורב הקטן הלך גם לדרורים והזמין אותם.
הדרורים שמחו ואמרו "נהדר! רעיון יפה! יום
הולדת לעורב הקטן." עכשיו תהיה להם
הזדמנות לבדוק את הקן היפה של העורב
הקטן.
הגיע התור להזמין פילים. העורב הקטן הלך
אליהם והזמין אותם. הפילים שמחו לבוא
למסיבת יום הולדת. הם אמרו במקהלה "איזה
יום יפה יהיה לנו!" והם הרימו את החדקים
וחצצרו בקול.

העורב הקטן לא איבד זמן. היו לו הכנות
רבות. הוא ניקה את הקן שלו, קישט
אותו בפרחים ובאמצע הקן שם את
הכיבוד שאסף במאמץ רב. הכל היה כבר
מוכן לקבלת האורחים.
עכשיו העורב הקטן ישב על העץ וראה
את ידידיו המתקרבים בשמחה גדולה אל
הקן שלו.
הפילים צעדו אחרי הארנבות והדרורים
ישבו על אוזניהם של הפילים. בסוף הם
הגיעו.

**הדרורים עפו אל העץ ואמרו
"מזל-טוב. ברכות ליום הולדת!"
אלא שהפילים והארנבות עמדו תחת
העץ והביטו עליו. העורב הקטן הבין
שעשה טעות. הפילים והארנבות לא
יכולים לטפס על העץ. על זה הוא לא
חשב. הוא גם לא חשב שהחברים
הגדולים שלו לא יוכלו להיכנס לתוך
הקן הקטן.
העורב הקטן כמעט והתחיל לבכות
מרוב צער ובושה. הידידים שלו ראו
כי הוא במצוקה.**

הארנבות אמרו "אנו רואות
שאתה עצוב!"
הפילים אמרו "אנו רואים שאתה
עצוב!"

והדרורים אמרו "אבל אנו לא
יודעים מדוע אתה עצוב!"
וארנב אחד אמר "אנו רוצים
שתהיה שמח ביום ההולדת
שלך. לא חשוב איפה נקיים את
המסיבה.

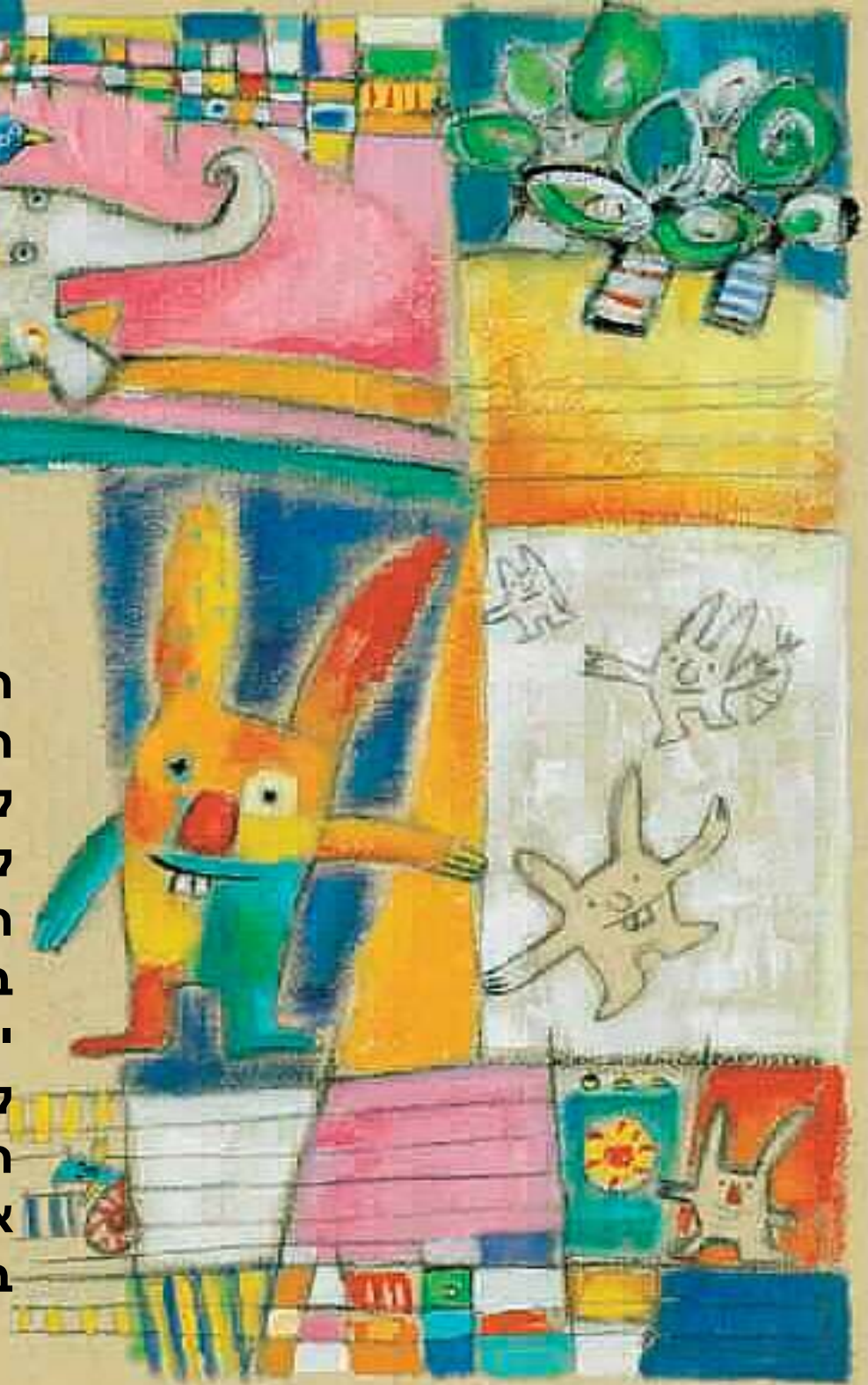
ופיל אחד אמר "נערוך את
המסיבה כאן תחת העץ הזה. יש
כאן מקום לכולנו. תביא הנה את
הכיבוד ושים תחת העץ."

העורב הקטן עף למטה והביא אגוזים וגבינה. ואז הביט על האורחים ושוב נעשה נבוך. האורחים שלו לא אוכלים אגוזים וגבינה. איך זה שלא חשב על כך קודם? למה לא הכין כיבוד מתאים לידידים שלו?!" החברים שהבינו כמה מאמץ השקיע העורב הקטן בהשגת האוכל אמרו "הבאנו אתנו אוכל למסיבת יום ההולדת שלך. ידענו שהיית עסוק מדי כדי להכין לבדך את הכל."

הם ערכו תחת העץ את כל הכיבוד שהביאו, וחגגו את יום ההולדת של העורב הקטן תחת העץ הירוק ביותר שבכל היער.

העורב הקטן שמח. הוא
הבין שיש לו ידידים טובים
ביער הגדול. בפעם הבאה
הוא יקדיש יותר מחשבה
למה שהם יהיו זקוקים.

